

مدل سازی انتقال آلاینده نیترات در آبخوان شاهرود

هادی جعفری^۱، محدثه ولی زاده^{۲*}

۱- استادیار آب شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شاهرود، شاهرود، ایران

۲- کارشناسی ارشد آب شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شاهرود، شاهرود، ایران

* عهده دار مکاتبات: mohadesseh.valizadeh@yahoo.com

دریافت مقاله: ۹۱/۱۱/۱۴ پذیرش مقاله: ۹۲/۲/۲۷

چکیده

آبخوان شاهرود در استان سمنان تحت تاثیر منابع آلاینده نیترات همچون فاضلاب شهری ناشی از چاه های جذبی، آب برگشتی کشاورزی و صنایع قرار دارد. این عوامل سبب افزایش غلظت نیترات از حدود ۵/۵ تا ۱۴۰ میلی گرم بر لیتر شده است. هدف این تحقیق، بررسی سرنوشت و انتقال نیترات در آبخوان شاهرود است، ابتدا مدل جریان آب زیرزمینی با استفاده از برنامه رایانه ای MODFLOW تهیه شده و مدل در یک دوره سه ساله در شرایط پایدار و ناپایدار واسنجی و صحت سنجی شده است. در مرحله بعد انتقال آلاینده نیترات از طریق برنامه MT3DMS شبیه سازی شده است. اطلاعات مورد نیاز مدل انتقال نیترات شامل شرایط اولیه، شرایط مرزی و سازوکارهای انتقال آلاینده نیترات (همرفت، پراکندگی، انتشار و واکنش های شیمیایی) لحاظ شده و مدل بر اساس تغییرات غلظت نیترات در محدوده شهری در یک دوره دو ساله واسنجی شده است. نتایج نشان می دهد که جهت جریان آب زیرزمینی و رسانایی هیدرولیکی منطقه، بیشترین تاثیر را در انتقال آلاینده نیترات دارند. وجود منطقه با رسانایی هیدرولیکی کمتر در غرب و مخروط افت ناشی از تمرکز بالای چاه ها در جنوب منطقه شهری مانع از گسترش آلودگی نیترات در این جهات و به عبارت دیگر از سمت منطقه شهری به سمت پایین دست می شود. با توجه به نزدیکی منطقه شهری به منطقه تغذیه آبخوان و نبود شرایط کاهیدگی، کاهش نیترات از طریق فرایند نیترات زدایی، محتمل به نظر نمی رسد. بر اساس نتایج حاصل از مدل سازی انتقال آلاینده نیترات، غلظت نیترات در فاضلاب ورودی به آبخوان در مناطق مختلف شهر از ۷۰ تا ۴۵۰ میلی گرم بر لیتر متغیر است. بر این اساس، محدوده خطر آلودگی نیترات در محدوده شهری، رسم و بررسی شده است. غلظت نیترات در آب برگشتی زمین های کشاورزی در طی فرایند واسنجی مدل انتقال آلاینده نیترات حدود ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر محاسبه شده است. با توجه به حجم آب برگشتی کشاورزی، هر ساله حدود ۱۵۲ کیلوگرم نیترات در هر هکتار از زمین های کشاورزی دشت شاهرود فروشویی می شود. بر اساس نتایج مدل سازی، فاضلاب ورودی از منطقه شهری شاهرود بیشترین تاثیر را در افزایش میزان غلظت نیترات در منابع آب زیرزمینی دارد.

واژه های کلیدی: مدل سازی، MT3DMS، نیترات، شاهرود

۱- مقدمه

فاضلاب شهر شاهرود و فعالیت های کشاورزی و صنعتی از مهم ترین منابع واردکننده نیترات و تخریب کیفیت آب در آبخوان شاهرود معرفی شده است افزایش غلظت نیترات در منابع آب زیرزمینی در محدوده شهر شاهرود (حدود ۵۳/۲ میلی گرم بر لیتر) ناشی از ورود نیترات از طریق چاه های جذبی فاضلاب دانسته شده است. به نظر (Kazemi, 2011)، روند کاهشی غلظت نیترات ضمن دور شدن از منطقه شهری، به خوبی تاثیر نشت فاضلاب های شهری در افزایش نیترات آب زیرزمینی را تایید کرده است. علاوه بر فاضلاب های شهری، فعالیت های صنعتی و کشاورزی نیز تا حدودی باعث افزایش غلظت نیترات در منابع آب زیرزمینی این دشت شده است (زارع، ۱۳۹۰). به نظر می رسد عدم توجه کافی به منابع آب زیرزمینی در سال های گذشته منجر به تشدید آلودگی آب زیرزمینی در آبخوان دشت شاهرود شده که این موضوع لزوم بررسی سازوکار انتقال آلاینده نیترات را ایجاب می کند.

مدل های ریاضی، ابزاری سودمند در تشریح وضعیت و تحرک آلاینده ها در آب زیرزمینی و نیز ارزیابی تاثیر مواد شیمیایی خطرناک هستند. در این تحقیق انتقال آلاینده نیترات در آبخوان شاهرود به روش عددی و با استفاده از برنامه

نیاز روزافزون جامعه به منابع آب سالم، محدود بودن منابع آب آشامیدنی و اقلیم نیمه خشک کشور، ما را به داشتن اطلاعات کافی در مورد منابع آلاینده آب های زیرزمینی و راهکارهای جلوگیری از آلوده شدن و گسترش آلودگی در آب های زیرزمینی نیازمند می کند (محمدی و سامانی، ۱۳۷۰).

آنیون نیترات، رایج ترین یون در فاضلاب ها بوده و برای سلامتی انسان بسیار خطرناک است (Walter, 2008). همچنین این یون رایج ترین آلاینده آب های زیرزمینی در جهان شناخته شده است (Erwin and Tesoriero, 1997) و به عنوان یک شاخص در ارزیابی کیفیت آب های زیرزمینی به کار می رود (Gorres and Gold, 1996; Burton, 2007). نیترات انحلال پذیری زیادی در آب دارد و جذب آن توسط رسوبات، اندک است. به همین دلیل به راحتی به وسیله آب های زیرزمینی منتقل می شود (احتشامی و شریفی، ۱۳۸۵; Burton, 2007).

آب زیرزمینی مهم ترین منبع تامین کننده آب برای مصارف کشاورزی، صنعتی، شرب و بهداشت در دشت شاهرود است. عوامل آلاینده مانند

MT3DMS شبیه‌سازی و بررسی شد. شبیه‌سازی جریان آب زیرزمینی بر پایه مدل مفهومی دشت و با استفاده از نرم افزار PMWIN انجام شده است. در مدل مفهومی، داده‌های مشاهده‌ای، واحدهای چینه‌نگاری و مرزهای سامانه تعیین می‌شود. داده‌های مشاهده‌ای شامل اطلاعات بیلان آب زیرزمینی و داده‌های مورد نیاز برای لحاظ کردن پارامترهای سفره و تنش‌های آب‌شناختی است (Anderson and Woessner, 1992). در مرحله ساخت مدل مفهومی، در ابتدا مطالعات و گزارش‌های موجود از دشت شاهرود بررسی شد. سپس موقعیت مکانی و آمار سطح آب در پیژومترهای حفر شده در سطح دشت و موقعیت مکانی و مقدار آبدهی پمپاژ چاه‌ها در آبخوان جمع‌آوری شد. مرزهای آبخوان با استفاده از نقشه‌های زمین‌شناسی موجود و به‌وسیله نرم‌افزار ArcGIS، ارتفاع سنگ بستر سفره با استفاده از اطلاعات مربوط به نمودارهای حفاری چاه‌های عمیق و با کمک نرم‌افزار Surfer، نقشه توپوگرافی دشت شاهرود با استفاده از نرم‌افزار mapper Global و نقشه سطح آب زیرزمینی به‌صورت دستی رسم شد. سپس با استفاده از نقشه سطح آب زیرزمینی نوع مرزهای سفره و محل‌های ورودی و خروجی آب زیرزمینی مشخص شد.

۴- نتایج و بحث

۴-۱- شبیه‌سازی جریان آب زیرزمینی

به‌منظور ساخت مدل جریان آب زیرزمینی، محدوده مورد بررسی به شبکه‌ای متشکل از ۳۰ ردیف و ۸۶ ستون با ابعاد $500 \times 1000 \times 500$ متر و 500×500 متر تقسیم‌بندی شد. به منظور کم کردن تعداد سلول‌های قرار گرفته در خارج از محدوده مورد مطالعه (سلول‌های غیرفعال) و با فرض همسان بودن آبخوان، شبکه ساخته شده در مدل به مقدار ۲۸ درجه در جهت پادساعتگرد چرخانده شد (Anderson and Woessner, 1992). سپس اطلاعات جمع‌آوری شده از مدل مفهومی دشت شامل ارتفاع سنگ کف، سطح آب زیرزمینی، ارتفاع توپوگرافی، تغذیه (آب برگشتی کشاورزی، فاضلاب و بارندگی) و مقدار دبی برداشت چاه‌ها وارد مدل شد. به دلیل نبود اطلاعات کافی در زمینه اطلاعات لاگ حفاری چاه‌های اکتشافی و نتایج حاصل از آزمایش‌های پمپاژ در محدوده دشت شاهرود، برای وارد کردن مقادیر اولیه رسانایی هیدرولیکی از نتایج مطالعات پیشین (ملکی، ۱۳۹۰) استفاده شد. مدل پایدار جریان آب زیرزمینی بر اساس میانگین ارقام مربوط به تغذیه بارندگی، تخلیه چاه‌ها و اعداد تراز آب زیرزمینی پیژومترها در چهار ماه آخر سال ۸۶ ساخته شد. مدل ناپایدار جریان آب زیرزمینی نیز از اسفند سال ۸۶ تا اسفند سال ۸۸ به مدت ۲۵ ماه واسنجی شد. مقادیر و منطقه‌بندی رسانایی هیدرولیکی و آبدهی ویژه در طی واسنجی حالت پایدار و ناپایدار تعیین شد. پس از اتمام واسنجی در شرایط ناپایدار، مدل از فروردین تا اسفند ۸۹ به مدت ۱۲ ماه صحت‌سنجی شد. نتایج حاصل از واسنجی بیانگر تغییرات رسانایی هیدرولیکی از ۱ تا ۱۴ متر بر روز و آبدهی ویژه از 0.07 تا 0.2 بوده است. شکل ۳ زون‌بندی مقادیر رسانایی هیدرولیکی و آبدهی ویژه آبخوان شاهرود بعد از واسنجی حالت ناپایدار و صحت‌سنجی را نمایش می‌دهد.

رایانه‌ای MT3DMS در نرم‌افزار PMWIN شبیه‌سازی و تحلیل شده است. مهم‌ترین اهداف تحقیق حاضر، شبیه‌سازی انتقال آلاینده نیترات در آبخوان شاهرود به‌منظور شناخت سازوکار و عوامل موثر بر انتقال آن، تعیین محدوده خطر استفاده از آب‌های زیرزمینی در دشت شاهرود، محاسبه مقدار نیترات وارد شده به آبخوان در اثر نشت از فاضلاب مناطق شهری و محاسبه مقدار نیترات فروشویی شده از مناطق کشاورزی است.

۲- معرفی منطقه مورد مطالعه

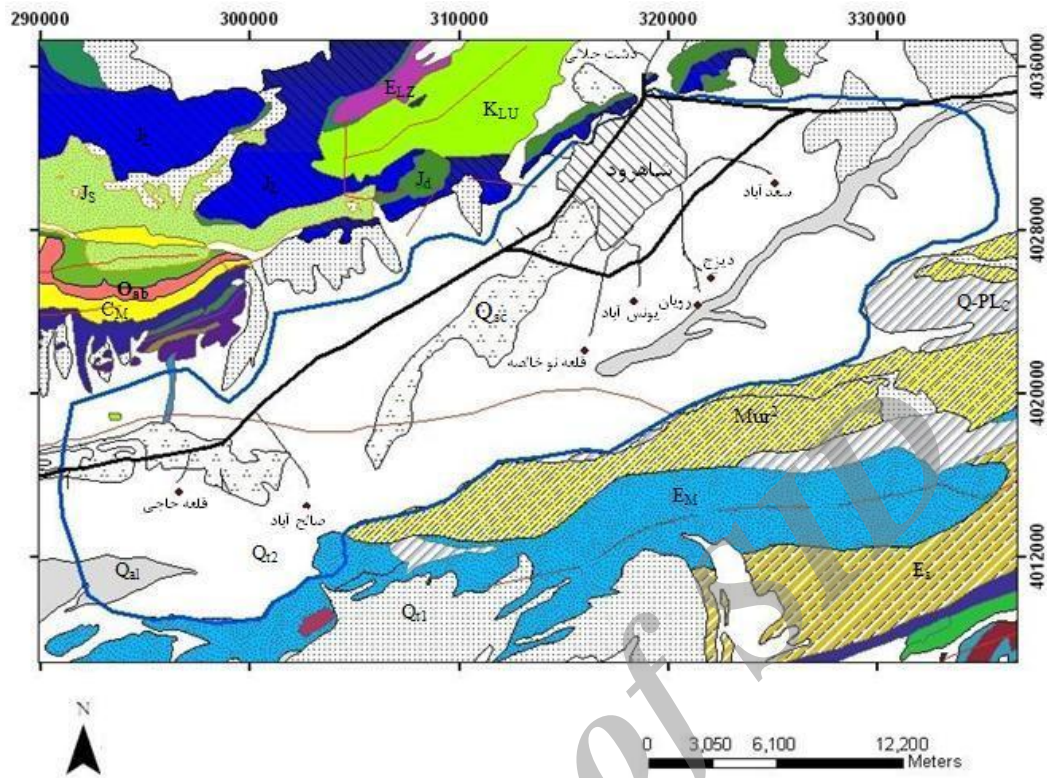
شکل ۱ موقعیت محدوده مطالعاتی شاهرود، سازندهای زمین‌شناسی و راه‌های ارتباطی آن را نشان می‌دهد. دشت شاهرود با وسعت حدود ۵۴۰ کیلومتر مربع در مسیر جاده اصلی تهران-مشهد در استان سمنان و در جنوب ارتفاعات البرز قرار دارد. از نظر جغرافیایی این دشت در محدوده $36^{\circ} 12'$ تا $36^{\circ} 26'$ عرض شمالی و $54^{\circ} 40'$ تا $55^{\circ} 10'$ طول شرقی قرار دارد. ارتفاعات تپال در شمال و غرب، تپه ماهورهای مارنی-گچی میوسن در جنوب، دشت دامغان در جنوب غرب و مرز حوضه آبریز میامی در شرق، دشت شاهرود را محدود کرده است.

از نظر زمین‌شناسی ارتفاعات شمالی دشت از سازندهای لار (J_L)، سازند دلیچای (J_D)، سازند شمشک (J_S)، سازند میلا (C_M) و آهک‌های کرتاسه و ارتفاعات جنوبی از سازندهای مارنی و گچی (E_M و Mur^2) و رسوبات ماسه‌سنگی و شیلی ائوسن (E_S) تشکیل شده است. رسوبات کواترنری در محدوده دشت شاهرود شامل سه واحد اصلی Q^{I1} (پادگانه‌های آبرفتی و مارن‌های گراولی)، Q^{I2} (پادگانه‌های آبرفتی جوان و رسوبات آبرفتی) و Q^{all} (آبرفت‌های عهد حاضر و رسوبات رودخانه‌ها) هستند. واحد Q^{I1} که در بخش‌های زیادی از حاشیه‌های آبخوان رخنمون دارد، به دلیل قدیمی و متراکم بودن مواد آبرفتی، در برگیرنده بخش آبدار آبخوان نیست. آبخوان شاهرود عمدتاً در واحدهای Q^{I2} و Q^{all} توسعه یافته است. واحد Q_{sc} نیز در بخش‌های مرکزی دشت دیده می‌شود که از جنس رس ماسه‌ای و سیلت‌دار است.

آبخوان دشت شاهرود، آبخوانی آزاد و تک‌لایه است. مهم‌ترین ورودی‌های آن نفوذ آب بارندگی، پساب شهر شاهرود، آب برگشتی کشاورزی و جریان آب زیرزمینی از سازندهای مجاور است. همچنین جریان خروجی زیرزمینی و برداشت از چاه‌ها مهم‌ترین خروجی‌های آن است (ولی‌زاده، ۱۳۹۲). جهت غالب جریان آب زیرزمینی از سمت شمال شرق به سمت جنوب غرب آبخوان است (ولی‌زاده، ۱۳۹۲). در دشت شاهرود، ۴۰ حلقه پیژومتر وجود دارد که ۲۵ حلقه آن دارای آمار کامل‌تری است. آبخوان شاهرود از طریق ۳۱۵ حلقه چاه جهت مصارف شرب، صنعتی و کشاورزی بهره‌برداری می‌شود. شکل ۲ موقعیت چاه‌های بهره‌برداری و پیژومترها به همراه ورودی‌ها و خروجی‌های زیرزمینی آبخوان را نشان می‌دهد.

۳- مواد و روش‌ها

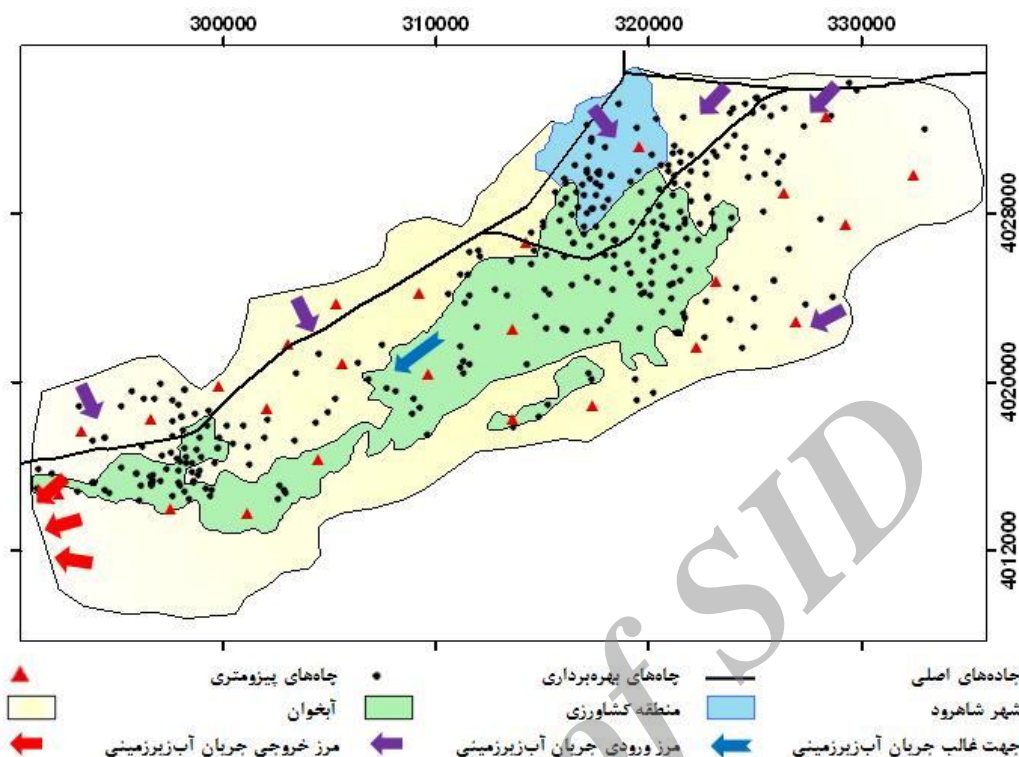
در راستای اهداف این تحقیق در ابتدا مدل جریان آب زیرزمینی، در یک دوره سه ساله واسنجی و صحت‌سنجی شد. سپس انتقال نیترات به وسیله برنامه

Legend

	Q _{AL}	Recent alluvium, river beds (Quaternary)
	Q ₂	Young terraces and alluvial fan (Quaternary)
	Q ₁₁	Old terraces and gravel fan (Quaternary)
	Q _{SC}	Sandy- silt clay, clay (Quaternary)
	Q-PL _C	Conglomerate, sandstone (Quaternary)
	Mur ²	Marl, gypsiferous marl, red (Upper Red F., Neogene)
	K _{lu}	Inoceramus bearing limestone and marly, nodular limestone (Cretaceous)
	J _d	Dolomitic - Limestone, dolomite, chert nodules (Lar F. Jurassic)
	J _d	Marly limestone, marl, ammonite bearing
	J _s	Shale, sandstone, siltstone with coal lenses (Shemshak F. Jurassic)
	O _{ab}	Micaceous shale, quartzitic sandstone (Abarseg F. Ordovician)
	C _M	Dolomite, limestone, shale, trilobite bearing (Mila F. Memb 1-4, Upper Cambrian)
	E _s	Sandstone, shale (Eocene)
	E _M	Gypsiferous marl, Sandstone, Conglomerate, Limestone (Eocene)
	E _{LZ}	Numulitic limestone (Ziarat F. Eocene)
		مرز آبخوان (Aquifer)
		گسل (Fault)
		جاده های اصلی (Main roads)

شکل ۱- موقعیت آبخوان شاهرود در نقشه زمین شناسی برگرفته از نقشه های ۱:۱۰۰۰۰۰ شاهرود (وزیری، ۱۳۸۰) و بسطام (حاجی حسینی و قاسمی، ۱۳۸۲)

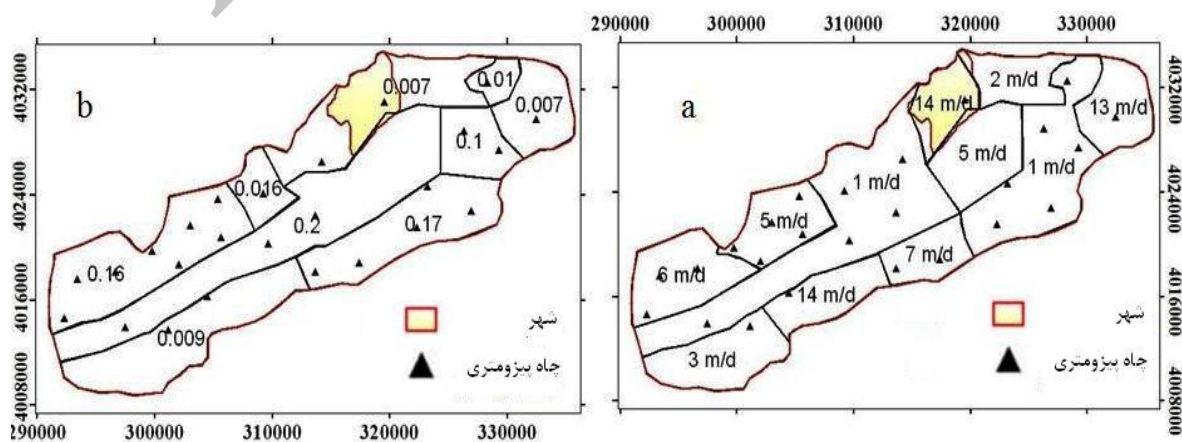
شکل ۲- موقعیت مکانی چاه‌های پیژومتری و چاه‌های بهره‌برداری و مرزهای ورودی و خروجی آب زیرزمینی در دشت شاهرود

۲-۴- شبیه‌سازی انتقال آلاینده نیترات

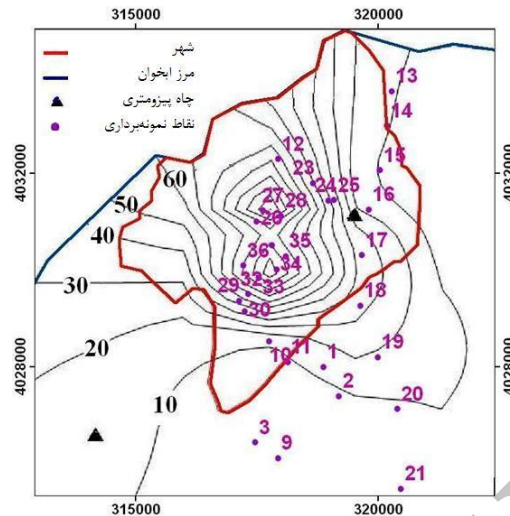
۲-۴-۱- مدل مفهومی انتقال آلاینده نیترات

نمونه‌برداری شده در دشت شاهرود و خطوط هم‌غلظت نیترات را نشان می‌دهد. غلظت نیترات به سمت مرکز شهر افزایش نشان داده و از ۵/۵ تا ۴۰ میلی‌گرم بر لیتر متغیر است. مرزهای ورودی در مدل انتقال بر اساس اطلاعات موجود از نوع غلظت مشخص یا دیریکله (Dirichlet) است. سازوکارهای انتقال آلاینده نیترات شامل همرفت، پراکندگی، انتشار و واکنش‌های شیمیایی هستند. استفاده از حل‌کننده ذره مبنای HMOC در حل معادله انتقال آلاینده باعث کاهش پخشیدگی عددی و افزایش دقت محاسبات در حل عبارت همرفت معادله انتقال جرم در مدل انتقال آلاینده می‌شود (کی‌همایون و همکاران، ۱۳۹۰). به همین دلیل از این روش محاسباتی برای محاسبه مقدار همرفت در دشت شاهرود استفاده شده است.

ساخت مدل مفهومی آلودگی یک دشت شامل تعیین نوع منبع آلودگی است. آلودگی‌ها در سه دسته آلودگی با منبع نقطه‌ای، منبع خطی و پراکنده قرار می‌گیرند (Todd, 2005). رایج‌ترین منبع آلودگی نقطه‌ای سامانه دفع فاضلاب خانگی توسط چاه‌های جذبی و اصلی‌ترین منابع آلودگی پراکنده، شهرها و مناطق کشاورزی هستند. غلظت نیترات در محدوده شهر شاهرود در سال‌های ۸۲ و ۸۴ اندازه‌گیری شده است (Kazemi, 2011). شکل ۴ توزیع مکانی نقاط

شکل ۳- زون بندی مقادیر رسانایی هیدرولیکی (a) و آبدهی ویژه (b) در آبخوان شاهرود بعد از واسنجی و صحت‌سنجی مدل

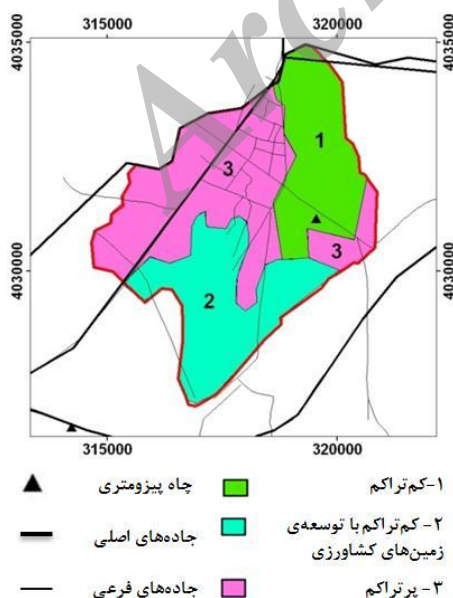
شکل ۴- توزیع مکانی نقاط نمونه برداری شده در دشت شاهرود و خطوط هم‌غلظت نیترات (غلظت‌ها بر حسب میلی گرم بر لیتر است)

۴-۲-۲- مدل عددی انتقال نیترات

لاله‌زاری، (۱۳۸۷). مقدار ضریب توزیع در این بخش ۰/۰۰۰۵ قرار داده شد.

۴-۲-۳- واسنجی مدل انتقال آلاینده نیترات

واسنجی مدل انتقال با استفاده از داده‌های نیترات در مهرماه ۸۴ انجام شده است. باتوجه به این که نقاط موردنظر برای واسنجی در محدوده شهری قرار گرفته‌اند، واسنجی مدل برای محدوده شهری شاهرود انجام شده است. در ابتدا با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای، شهر به دو منطقه، با بافت پرتراکم و کم تراکم تقسیم و سپس این مناطق به زون‌های کوچک‌تری تفکیک شد (شکل ۵). در هر دو منطقه شماره ۱ و ۲ بافت شهری کم تراکم بوده بنابراین در منطقه شماره ۲ زمین‌های غیرمسکونی اغلب فضای سبز و زمین کشاورزی هستند. منطقه شماره ۳ دارای بافت پرتراکم است.

شکل ۵- منطقه‌بندی شهر شاهرود بر اساس جمعیت

طی واسنجی مدل انتقال نیترات، غلظت و نیم عمر نیترات در آب تغذیه شده

به منظور ساخت مدل انتقال آلاینده نیترات در محدوده شهری، ابتدا مدل جریان آب زیرزمینی از تیر ۸۲ تا مهر ۸۴ به مدت ۲۵ ماه اجرا شد. مقادیر غلظت نیترات در نمونه‌های سال ۸۲ به عنوان غلظت اولیه نیترات در منطقه شهری شاهرود لحاظ شد. مقدار نیترات زمینه در دیگر بخش‌های آبخوان برابر با ۵/۵ میلی گرم بر لیتر و بر اساس کمترین مقادیر اندازه‌گیری شده نیترات در دشت منظور شد.

مقادیر غلظت نیترات در مرز ورودی مجاور شهر بر اساس غلظت نیترات در دشت جلالی شاهرود (شکل ۱) در سال ۸۲ برابر ۷/۶ میلی گرم بر لیتر در نظر گرفته شد. در سایر مرزها غلظت نیترات ورودی برابر با حداقل غلظت نیترات در نمونه‌ها و حدود ۵/۵ میلی گرم بر لیتر در نظر گرفته شده است.

قابلیت پراکندگی طولی برای مدل انتقال آلاینده نیترات دشت شاهرود با توجه به محاسبات انجام شده بر مبنای فرمول‌های موجود (مانند Fetter, 1999) تعیین و در نهایت طی فرایند واسنجی مدل انتقال حدود ۳۰ متر برآورد شد. نسبت مقدار پراکندگی افقی به طولی و نسبت مقدار پراکندگی عمودی به طولی به دلیل نبود اطلاعات کافی در محدوده آبخوان، با توجه به اطلاعات حاصل از مطالعات پیشین به ترتیب ۱ و ۰/۱ در نظر گرفته شد. ضریب انتشار در یون‌های اصلی آب زیرزمینی، بین 1×10^{-9} تا 2×10^{-9} متر مربع بر ثانیه در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد متغیر است (Todd, 2005). میانگین این دو عدد که برابر $1/5 \times 10^{-9}$ متر مربع بر ثانیه است، به عنوان ضریب انتشار در مدل انتقال آلاینده نیترات استفاده شد.

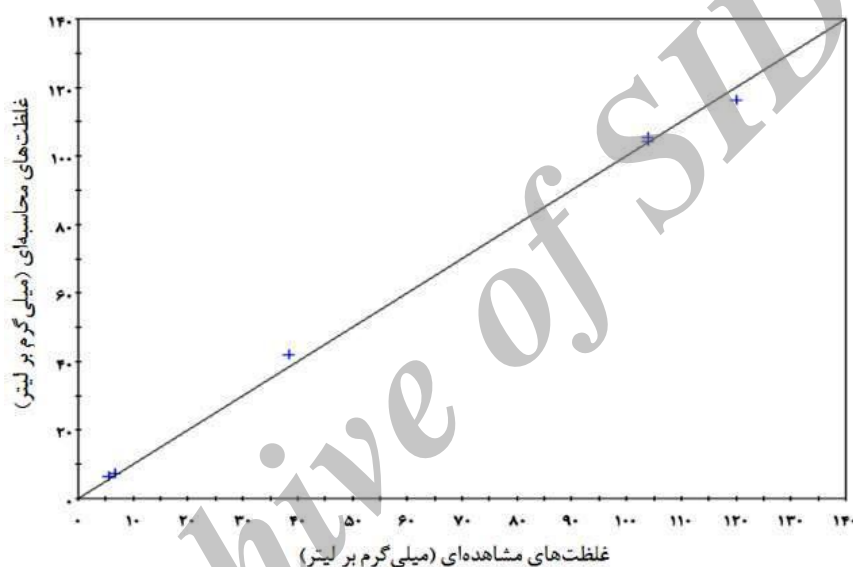
اگر شرایطی مانند محیط کاهیدگی، وجود الکترون‌دهنده‌های مناسب و باکتری‌های خارج کننده نیترات از آب زیرزمینی وجود داشته باشد، فرایند نیترات‌زدایی مهم‌ترین عامل خروج نیترات از آب زیرزمینی است. در مدل MT3DMS این فرایند از طریق واکنش آهنگ برگشت‌ناپذیر مرتبه اول (First-order irreversible rate reaction) برای هر سلول شبیه‌سازی می‌شود (Zheng and Wang, 1999) به نقل از کی‌همایون و همکاران، (۱۳۹۰). به منظور تأیید واکنش‌های شیمیایی در منطقه مورد مطالعه از بسته واکنش‌های شیمیایی استفاده شد. با در نظر گرفتن عوامل تجزیه و تلاشی، روش استفاده شده در مدل حاضر هم‌دمای تعادل خطی (First-order irreversible rate reaction) است (گودرزی و همکاران، ۱۳۹۱ و

نشان می‌دهد انتقال آلاینده نیترات تا حد زیادی تحت تاثیر جهت جریان آب زیرزمینی قرار دارد و در جهت جریان آب زیرزمینی مقدار نیترات افزایش بیشتری نشان می‌دهد. این موضوع تاثیر غالب پدیده‌های همرفت و پراکندگی مکانیکی را در انتقال آلاینده نیترات نشان می‌دهد. وجود منطقه با رسانایی هیدرولیکی کم (حدود ۱ متر بر روز) در سمت غرب شهر باعث جلوگیری از گسترش بیشتر هاله آلودگی نیترات ناشی از شهر در این جهت شده است. همچنین تمرکز بالای چاه‌ها در منطقه شماره ۲ شهری و گسترش مخروط افت ناشی از آنها مانع از گسترش بیشتر آلودگی نیترات به سمت پایین دست شهر شده است. بر اساس نتایج به دست آمده گسترش خطوط هم‌غلظت نیترات در خلاف جهت جریان آب زیرزمینی به سمت حاشیه شرقی شهر شاهرود نشان‌دهنده تاثیر فرایند پراکندگی مولکولی (انتشار) است.

از طریق چاه‌های جذبی شهری تا زمانی که اختلاف غلظت نیترات مشاهده‌ای و محاسبه‌ای به کمترین مقدار خود برسد، تغییر داده شد. شکل ۶ انطباق مقادیر محاسبه‌شده غلظت نیترات توسط مدل و مشاهده‌شده در چاه‌های انتخابی طی دوره واسنجی را نشان می‌دهد. مقدار خطای به دست آمده حاصل از جذر واریانس در این مرحله حدود ۳ میلی‌گرم بر لیتر است.

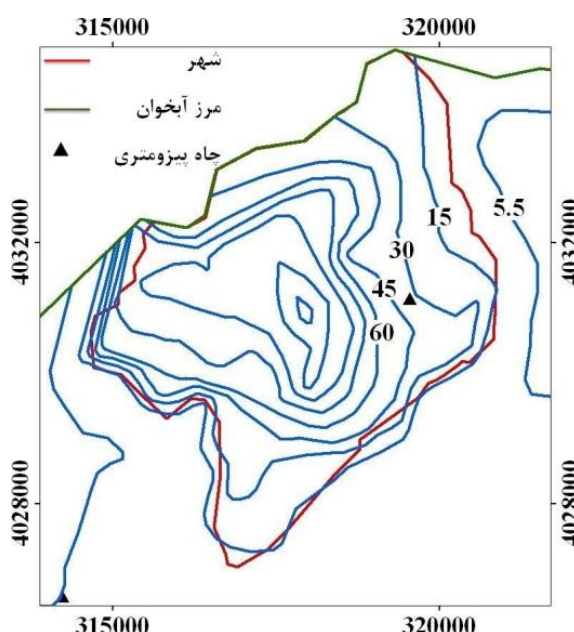
۴-۳- نتایج حاصل از واسنجی مدل انتقال آلاینده نیترات

شکل ۷ خطوط هم‌غلظت نیترات حاصل از اجرا و واسنجی مدل در مهر ماه ۸۴ را نشان می‌دهد. مقدار غلظت نیترات در منطقه شهری از ۵/۵ میلی‌گرم بر لیتر (غلظت زمینه) تا ۱۴۰ میلی‌گرم بر لیتر تغییر می‌کند. نتایج

شکل ۶- انطباق مقادیر محاسبه‌شده و مشاهده‌ای غلظت نیترات

به منظور تعیین نیمه‌عمر نیترات در محدوده شهر شاهرود مقدار نیمه‌عمر ثابت فرض شده و مقدار غلظت نیترات در آب تغذیه‌ای ناشی از شهر تا زمان رسیدن به کمترین مقدار خطا در مدل تغییر داده شد و این مرحله برای نیم‌عمرهای مختلف تکرار شد. نتایج نشان می‌دهد در نیم‌عمرهای کمتر از ده سال مقدار بهینه غلظت نیترات تغذیه شهری (فاضلاب) بیشتر از ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر لیتر بوده، در حالی که خطای مدل نیز بیشتر از ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر است. با افزایش نیم‌عمر نیترات، مقدار بهینه غلظت نیترات تغذیه‌ای و خطای مدل کمتر شده تا جایی که در نیم‌عمر بی‌نهایت کمترین مقدار غلظت (کمتر از ۵۰۰ میلی‌گرم بر لیتر) و کمترین مقدار خطای مدل حاصل می‌شود. به عبارت دیگر به نظر می‌رسد عملاً نیازی به اعمال نیم‌عمر (معرف فرایند نیترات‌زدایی به‌عنوان سازوکار حذف نیترات) در مدل انتقال نبوده و همرفت، پراکندگی و انتشار تنها فرایندهایی هستند که باعث خارج شدن نیترات از آب زیرزمینی در دشت شاهرود می‌شوند.

شکل ۷- خطوط هم‌غلظت نیترات حاصل از اجرای مدل در مهر ۸۴

میلی‌گرم بر لیتر تعیین شده است. همچنین در کشورهای اروپایی غلظت ۲۵ میلی‌گرم بر لیتر به‌عنوان حد آلودگی نیترات تعیین شده است (Kazemi, 2004).

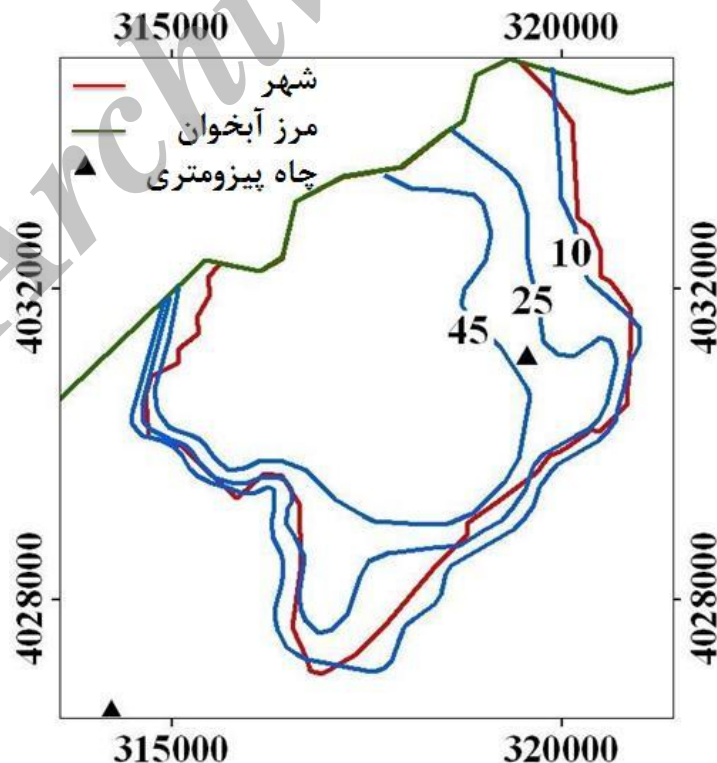
با توجه به ثابت‌بودن تقریبی گسترش مکانی آلودگی ناشی از شهر می‌توان محدوده خطر ناشی از نیترات را برای شهر شاهرود رسم کرد. در شکل ۸ خط هم‌ارزش غلظت ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر محدوده آلودگی بر اساس نظر هانسلو (Hounslow, 1995) را نشان می‌دهد. محدوده داخلی این خط بیانگر این موضوع بوده که آلودگی در آبخوان رخ داده است. به این معنی که عوامل انسان‌زاد سبب تغییر در کیفیت طبیعی منابع آب زیرزمینی شده است. خط هم‌غلظت ۲۵ و ۴۵ میلی‌گرم بر لیتر به ترتیب محدوده آلودگی بر اساس حد آلودگی کشورهای اروپایی و حد مجاز غلظت نیترات در آب آشامیدنی سازمان جهانی بهداشت (WHO) در محدوده شهر شاهرود را نشان می‌دهد.

محدوده گسترش مکانی آلودگی انسان‌زاد در شمال شرقی منطقه منطبق بر محدوده مرزی شهر و در سایر مرزها در فاصله ۵۰۰ تا ۱۵۰۰ متری منطقه قرار دارد. تمامی چاه‌هایی که داخل مرز خط هم‌غلظت ۴۵ میلی‌گرم بر لیتر قرار گرفته‌اند، فاقد شرایط استاندارد تعیین‌شده توسط سازمان جهانی بهداشت برای آب آشامیدنی هستند.

فرایند نیترات‌زدایی به شرایط خاصی مانند وجود مواد آلی و شرایط کاهیدگی (بدون اکسیژن) نیاز دارد. شهر شاهرود در حاشیه آبخوان و در منطقه با رسانایی هیدرولیکی ۱۴ متر بر روز قرار گرفته است. نزدیکی به منطقه تغذیه (ارتفاعات شمالی آبخوان) شرایط ورود آب‌های با اکسیژن بالا را به محدوده شهری فراهم کرده و احتمالاً مانع شرایط کاهیدگی می‌شود. این پدیده دلیل احتمالی عدم انجام فرایند نیترات‌زدایی در محدوده شهر شاهرود است. بدیهی است تأیید این فرضیه نیازمند اندازه‌گیری اکسیژن محلول و مواد آلی بوده که خارج از اهداف تحقیق حاضر است. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده از واسنجی مدل انتقال آلاینده نیترات، غلظت نیترات تغذیه‌ای در مناطق مختلف شهر تغییراتی از ۷۰ تا ۴۵۰ میلی‌گرم بر لیتر نشان می‌دهد.

۴-۴- تعیین محدوده خطر ناشی از نیترات در دشت شاهرود

حد آستانه آلودگی احتمالی نیترات در اثر کودهای شیمیایی، فاضلاب‌ها و محل‌های نگهداری حیوانات (عوامل انسان‌زاد) برابر ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر (Hounslow, 1995) و حد مجاز غلظت آن در آب‌های آشامیدنی بر اساس استاندارد سازمان بهداشت جهانی (WHO, 2011) حدود ۴۵

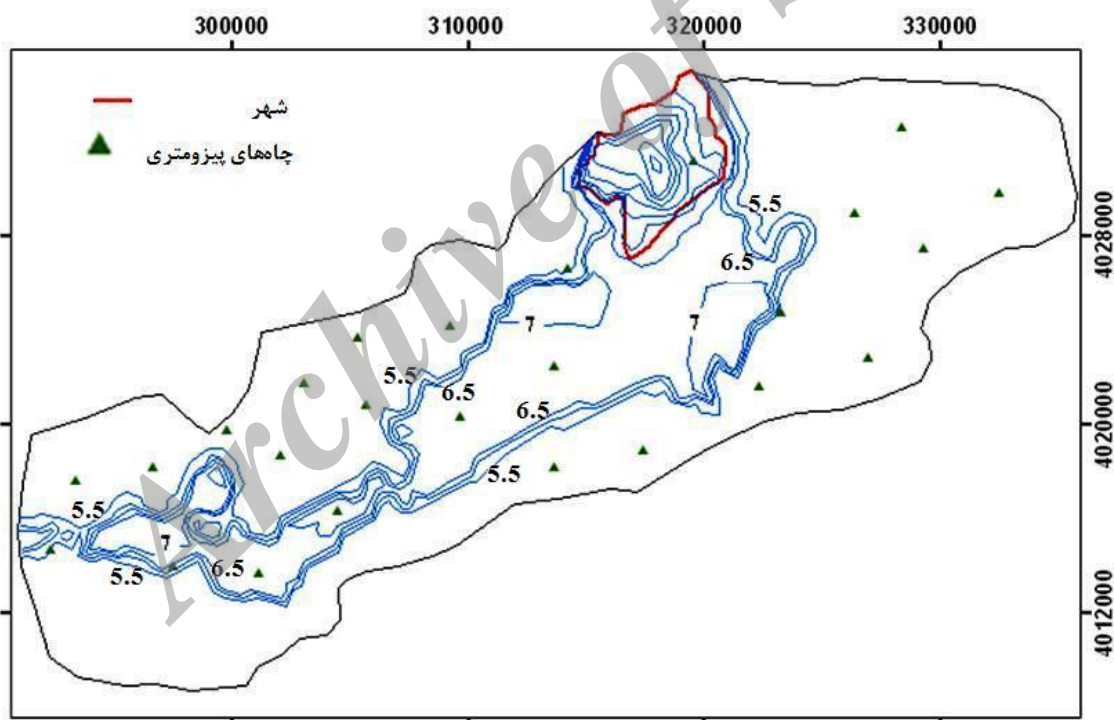
شکل ۸- محدوده خطر آلودگی نیترات در دشت شاهرود

۴-۵- شبیه‌سازی مقدار نیتрат فروشویی شده در منطقه کشاورزی

و در فواصل زمانی کوتاه تاثیری بر غلظت نیترات در محدوده کشاورزی ندارد. به همین دلیل غلظت‌های نیترات در محدوده شهری به‌صورت غلظت ثابت در هر سلول به مدل انتقال آلاینده وارد شده و مدل از سال ۸۶ تا ۹۱ اجرا شد. به‌منظور بررسی مقدار نیترات فروشویی شده از زمین‌های کشاورزی، تغذیه نیترات از طریق آب برگشتی ناشی از زمین‌های کشاورزی لحاظ شد. میانگین غلظت نیترات (۶/۹۳ میلی‌گرم بر لیتر) به‌عنوان معرف آلودگی منطقه کشاورزی مورد استفاده قرار گرفت. سپس مقدار نیترات تغذیه‌شده ناشی از کشاورزی تا جایی که مقدار میانگین غلظت نیترات در زمین‌های کشاورزی به این مقدار میانگین برسد، تغییر داده شد. شکل ۹ محدوده گسترش مکانی نیترات در محدوده شهری و کشاورزی را در شهریور ۹۱ نشان می‌دهد. محدوده تغییرات غلظت نیترات در محدوده کشاورزی از ۵/۵ تا ۷ میلی‌گرم بر لیتر متغیر است.

ضمن استفاده از کودهای شیمیایی در زمین‌های کشاورزی، بخشی از آن از خاک شسته شده و به آب زیرزمینی می‌رسد. کودها معمولاً ترکیباتی از نیتروژن، فسفر و پتاسیم هستند. کودهای فسفاتی و پتاسیم‌دار به‌آسانی روی ذرات خاک جذب شده و بندرت مشکل آلودگی ایجاد می‌نمایند، اما فقط بخشی از نیتروژن به‌وسیله گیاه یا خاک جذب شده و بنابراین یکی از آلاینده‌های اصلی ناشی از فعالیت‌های کشاورزی است (Todd, 2005).

غلظت نیترات بر اساس نتایج اندازه‌گیری‌های انجام‌شده در بخش‌هایی از منطقه کشاورزی که تحت تاثیر آلودگی نیترات شهری نیستند (زارع، ۱۳۹۰) در مدل‌سازی انتقال آلاینده نیترات استفاده شده است. تغییرات غلظت نیترات، در محدوده شهری تقریباً اندک بوده

شکل ۹- محدوده‌ی گسترش آلودگی نیترات در محدوده‌ی شهری و کشاورزی

(Kazemi, 2004)، که می‌تواند سبب آلودگی منابع آب زیرزمینی شود.

غلظت نیترات در تغذیه ناشی از زمین‌های کشاورزی در طی فرایند واسنجی مدل انتقال حدود، ۲۰۰ میلی‌گرم بر لیتر محاسبه شد. با در نظر گرفتن حجم آب برگشتی کشاورزی سالانه حدود ۱۵۲ کیلوگرم نیترات در هر هکتار از منطقه کشاورزی دشت شاهرود فروشویی می‌شود (جدول ۱).

مقدار مجاز استفاده از کودهای شیمیایی در زمین‌های کشاورزی سالانه حدود ۲۲۵ کیلوگرم در هر هکتار است. استفاده بیشتر از کودهای شیمیایی، که در اغلب مناطق کشور رایج است، می‌تواند ضمن فروشویی به آب‌های زیرزمینی، تخریب کیفیت این منابع آبی را به‌دنبال داشته باشد. برای مثال در مناطق کشاورزی بالادست منطقه مورد مطالعه (خارج از محدوده آبخوان شاهرود) سالانه ۵۰۰ و ۷۵۰ کیلوگرم در هکتار (حدود دو تا سه برابر حد مجاز) کود شیمیایی استفاده می‌شود

جدول ۱- محاسبه مقدار نیترات فروشویی شده از زمین های کشاورزی دشت شاهرود

۱۲۷۵۵۷۹۸۹	مساحت منطقه کشاورزی (متر مربع)
۴۸۴۶۳۸۲۵	حجم آب مصرفی کشاورزی (متر مکعب در سال)
۹۶۹۲۷۶۵	حجم آب برگشتی ناشی از مصارف کشاورزی کشاورزی (متر مکعب در سال)
۱۹۳۸۵۵۳	جرم نیترات فروشویی شده از طریق آب برگشتی (کیلوگرم در سال)
۱۵۲	جرم نیترات فروشویی شده از طریق آب برگشتی کشاورزی در هر هکتار (کیلوگرم در سال)

نتیجه گیری

مراجع

احتشامی م. و شریفی ع.، ۱۳۸۵، "ارزیابی مدل کیفی آبخوان شهری ری" مجله علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره هشتم، شماره ۴، صفحه ۱۷-۹.

حاجی حسینی آ.، قاسمی آ.، ۱۳۸۲، "نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ بسطام" سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی.

زارع م. ر.، ۱۳۹۰، "بررسی آلودگی فلزات سنگین در منابع آب زیرزمینی و خاک دشت شاهرود" پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی شاهرود، ۱۸۸ صفحه.

کی همایون ز.، ناصری ح. ر.، و نخعی م.، ۱۳۹۰، "متغیرهای کنترل کننده انتقال نیترات در آبخوان لنجانان" سی امین گردهمایی علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات کشور، صفحه ۷-۱.

گودرزی م.، سامانی ن. و شاکری، ع.، ۱۳۹۱، "شبیه سازی انتقال عناصر سنگین در شهرک صنعتی بزرگ شیراز" مجله زمین شناسی کاربردی پیشرفته، شماره ۴، جلد ۱، صفحه ۹-۱.

لاله زاری ر.، ۱۳۸۷، "بررسی تأثیر تغذیه آبخوان شهرکرد با فاضلاب بر انتشار نیترات با استفاده از مدل MT3D" پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهرکرد، ۱۲۹ صفحه.

محمدی ض. و سامانی، ن.، ۱۳۷۹، "بررسی گسترش آلایندهی محلول در آبخوان ابرفتی به کمک مدل های ریاضی" سومین همایش بهداشت محیط، صفحه ۸۵-۸۱.

ملکی ر.، ۱۳۹۰، "تهیه ی مدل ریاضی دشت شاهرود برای بررسی اثر اجرای طرح فاضلاب بر سطح آب زیرزمینی" پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی شاهرود، ۱۰۸ صفحه.

وزیری ح.، ۱۳۸۰، "نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ شاهرود" سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی.

ولی زاده م.، ۱۳۹۲، "مدل سازی انتقال آلایندهی نیترات در آب های زیرزمینی دشت شاهرود" پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی شاهرود، ۸۹ صفحه.

مهم ترین نتایج حاصل از این تحقیق شامل موارد زیر است:

- غلظت نیترات در منطقه شهری از ۵/۵ تا ۱۴۰ میلی گرم بر لیتر متغیر است. جهت جریان آب زیرزمینی و رسانایی هیدرولیکی منطقه، بیشترین تاثیر را در انتقال آلاینده نیترات دارند.

- وجود منطقه با رسانایی هیدرولیکی کم (حدود ۱ متر بر روز) در سمت غرب شهر و تمرکز بالای چاه ها در بخش های جنوبی شهر و گسترش مخروط افت ناشی از آنها مانع از گسترش بیشتر آلودگی نیترات در این جهت ها شده است. به عبارت دیگر این عوامل انتقال نیترات به سمت پایین دست جریان را محدود نموده است.

- بر اساس نتایج حاصل از واسنجی مدل انتقال آلاینده نیترات، نزدیکی به منطقه تغذیه آبخوان و ورود آب های حاوی اکسیژن بالا به محدوده، شهری مانع از انجام فرایند نیترات زدایی در محدوده شهری می شود. در نتیجه فرایندهای همرفت، انتشار و پراکندگی مکانیکی تنها فرایندهایی هستند که باعث رقیق شدگی و کاهش غلظت نیترات ضمن دور شدن از منطقه شهری می شوند.

- بر اساس نتایج حاصل از واسنجی در منطقه شهری، تغییرات غلظت نیترات در فاضلاب وارد شده به آبخوان در مناطق مختلف شهر از ۷۰ تا ۴۵۰ میلی گرم بر لیتر متغیر است.

- محدوده گسترش مکانی آلودگی انسان زاد در شمال شرقی منطقه منطبق بر محدوده مرزی شهر و در سایر مرزها در فاصله ۵۰۰ تا ۱۵۰۰ متری منطقه شهری قرار دارد.

- غلظت نیترات در آب برگشتی زمین های کشاورزی در طی فرایند واسنجی مدل انتقال آلاینده نیترات حدود ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر محاسبه شد. با توجه به حجم آب برگشتی کشاورزی هر ساله حدود ۱۵۲ کیلوگرم نیترات در هر هکتار از منطقه کشاورزی دشت شاهرود فروشویی می شود.

- نتایج بیانگر تاثیر بسیار زیاد منطقه شهری در آلودگی آبخوان شاهرود به نیترات است.

تقدیر و تشکر

Anderson, M. p., & Woessner, W. w., 1992, "Applied groundwater modeling simulation of flow and advective transport", San diego, CA: Academic press, P.380.

Burton, M., 2007, "Application of a nitrate fate and transport model to the Abbotsford-Sumas aquifer", PhD. Thesis: Whacom, Western Washington University, P. 88.

از راهنمایی های آقایان دکتر غلامحسین کرمی و دکتر غلامعباس کاظمی، اساتید دانشکده علوم زمین دانشگاه شاهرود و همکاری کارکنان امور آب شاهرود قدردانی می گردد.

- Erwin, M.L., & Tesoriero, A.J., 1997**, "Predicting ground-water vulnerability to nitrate in the Puget Sound Basin". *U.S. Geological Survey Fact Sheet 061-97*, P.4.
- Fetter, C. W., 1999**, "Contaminant hydrogeology", *New Jersey, upper Saddle River*. P.500.
- Gorres, J. & Gold, A., 1996**, "Incorporating spatial variability into GIS to estimate nitrate leaching at the aquifer scale". *Journal of Environmental Quality*, 25: P.491-498.
- Hounslow, A. W., 1995**, "Water Quality Data: Analysis and Interpretation", *Taylor and Francis*. P.397
- Kazemi, G. A., 2011**, "Impacts of urbanization on the ground-water resources in Shahrood, Northeastern Iran: Comparison with other Iranian and Asian cities", *Physics and Chemistry of the Earth*, P.150-159.
- Kazemi, G. A., 2004**, "Temporal changes in the physical properties and chemical composition of the municipal water supply of Shahrood, northeastern Iran", *Hydrogeology Journal*, 12: P.723-734.
- Todd, D. K., & Larry, W. M., 2005**, "Groundwater Hydrology", *John Wiley & sons, inc. New York U.S.A.*, P. 636.
- Walter, D. A., 2008**, "Use of Numerical Models to Simulate Transport of Sewage-Derived Nitrate in a Coastal Aquifer", *Central and Western Cape Cod, Massachusetts, Virginia: U.S. Geological Survey*. P. 41
- World Health Organization, 2011**, "Nitrate and Nitrite in Drinking-water", *WHO Guidelines for Drinking-water Quality*.
- Zheng, C., & Wang, P.P., 1999**, "MT3DMS: A modular three-dimensional multi-species transport model for simulation of advection, dispersion and chemical reactions of contaminants in groundwater systems; Documentation and user's guide", *Contract report SERDP-99-1: U.S. Army Engineer Research and Development Center, Vicksburg, MS*, P.169.